

In 1950 toen ik als driejarige met mijn broer en ouders uit Nederlands Indië / Indonesië naar Bilthoven. Mijn ouders waren net na de Tweede Wereldoorlog in Bilthoven getrouwd, mijn vader was militair en moest vrij snel daarna naar Nederlands Indië. Mijn moeder volgde hem een jaar daarna toen het veiliger was naar het eiland Bangka en later gingen ze naar Batavia. Daar volgden een aantal bewogen jaren in een land dat zich aan het bevrijden was van ons koloniale bewind.

Mijn broer en ik zijn daar geboren. in 1950 konden we gelukkig terug naar Nederland. De laatste weken in Indonesië waren heel beangstigend. Mijn broertje en ik sliepen tussen mijn ouders in, mijn moeder had een pistool naast zich, dat hoorde ik later pas, en mijn vader een karabijn. Er klonken buiten schoten en trommels. We waren reuze opgelucht toen we de MS Oranje op stapten.

We kwamen in juni 1950 met de Oranje aan in Amsterdam. Daar werden we opgehaald door een bus en naar Bilthoven gebracht. We kregen onderdak bij mijn opa en oma in het witte huis links van het gemeentehuis, want er was moeilijk aan woonruimte te komen en zij hadden ruimte genoeg. De ontvangst herinner ik me nog goed. Mijn moeder die hier ook was opgegroeid, had zeven broers en zusters en de oudsten daarvan hadden ook al kinderen. Ze waren allemaal naar Bilthoven gekomen en stonden voor ons te zingen.

Prachtig, ik vond nichtjes en neefjes wel wat wit, zelf was ik dat natuurlijk ook, maar ik was gewend aan meer donkere kindjes en speelkameraadjes. Natuurlijk klikte het al gauw met de nichtjes en neefjes. Het was een heerlijk welkomstfeest. Tijdens een fietstocht in de weken daarna zag ik voor het eerst Nederlandse koeien en ik vond dat ze zulke prutshoorntjes hadden. Ik kende tot dan alleen karbouwen en die hebben wat meer op hun kop staan.

Mijn opa Gerrit Noordanus was hoofd van de gemeentelijke plantsoen en reinigingsdienst en er was een grote kwekerij achter het huis.

Een paar dagen daarna liep ik met mijn opa achter in de kwekerij. Het begon te regenen. Ik riep Opa opa "oedjan oedjan"! En rende als een speer terug naar huis. Opa snapte er niks van, wat had dat meisje nou toch, mijn moeder kwam naar buiten en legde hem uit dat "oedjan" regen betekende en wel harde tropische regen. Dat dacht ik ook en daarom rende ik snel naar huis toen de regen hier begon.

Na een paar maanden kregen we woonruimte bij mensen in huis in De Bilt op hun bovenverdieping. Ik meen me te herinneren dat ik in het van Heemstrakwartier was. Maar dat was erg krap. Gelukkig konden mijn ouders spoedig een huis kopen in de Overboslaan nummer 20. Daar zijn we echt ingeburgerd en hebben mijn broer en ik een fijne jeugd gehad!